

Του **Δημήτρη Σταμούλη**

Μέρα απεργίας και αγώνα είναι η 1η Μάη για τον κόσμο της εργασίας για την ανατροπή της μίζερης πραγματικότητας που βιώνει όλα αυτά τα πέτρινα της άγριας μνημονιακής αντεργατικής επίθεσης κυβερνήσεων, ΕΕ και κεφαλαίου. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ αποδείχτηκε αναμφίβολα ο «πιο καλός ο μαθητής» στην αστική διαχείριση και στην επιβολή σκληρών αντιλαϊκών μέτρων. Έκανε μάλιστα... επάγγελμα τα ψίχουλα της επιδοματικής πολιτικής που γενικεύτηκε επί των ημερών της. «Αντιμετωπίσαμε τη γενικευμένη ανθρωπιστική κρίση», είπε ο πρωθυπουργός από την Πάτρα, και επαίνεσε το κυβερνητικό έργο των «πολιτικών κοινωνικής προστασίας»: «Κοινωνικό Εισόδημα Αλληλεγγύης», επιδόματα παιδιού και στέγασης, σχολικά γεύματα. Αλλά με το... σταγονόμετρο, με «κριτήρια», για τα πιο πληθειακά στρώματα, όχι για όλους. Παρότι «λεφτά υπάρχουν» και είναι στα ταμεία των καπιταλιστών. Απόδειξη; Οι 500 πιο κερδοφόρες ελληνικές εταιρείες το 2017, πέτυχαν εντυπωσιακή κερδοφορία, με τα συνολικά προ φόρου κέρδη να έχουν αυξηθεί σε 7,2 δισ. ευρώ το 2017, καταγράφοντας αύξηση 25,8% έναντι του 2016. Σύμφωνα δε με την Icap, για πάνω από 13.000 εγχώριες επιχειρήσεις, ο τζίρος αυξήθηκε 10% το 2017. Ενώ η καθήλωση των μισθών και οι περικοπές, αύξησαν κατά 17% τα κέρδη τους, σε 4,67 δισ. ευρώ.

Το μαχόμενο ταξικό εργατικό κίνημα αμφισβητεί ευθέως αυτή την άθλια πολιτική που αυξάνει τα κέρδη του κεφαλαίου και αρκείται σε ψίχουλα για τον λαό. Η κυβέρνηση έκανε πολλή φασαρία για την αύξηση των κατώτατου μισθού. Όμως την γεύτηκαν πολύ λιγότεροι στην πράξη. Το βασικό είναι όμως ότι το 22,13% των μισθωτών με μερική ή εκ περιτροπής απασχόληση, δηλαδή 422.150 άτομα, εξακολουθεί να λαμβάνει μισθό κάτω και από 300 ευρώ, ενώ το 42% του συνόλου των μισθωτών ζει με κάτω από 700 ευρώ. Όσο για τον μέσο μισθό των εργαζομένων αυτός κατρακύλησε κι άλλο το 2017 (-3,5%).

Αυτή είναι η... έξοδος από τα μνημόνια, η «προστασία» εντός της ΕΕ και του ευρώ, κατά τον Τσίπρα. Όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και στην ΕΕ οι μισθοί όχι μόνο δεν ανεβαίνουν, αλλά τελικά πέφτουν, τόσο σε ονομαστικές όσο και πραγματικές τιμές. Η φτώχεια επεκτείνεται καθώς περίπου 120 εκατ. άνθρωποι είναι κάτω ή κοντά στο επίσημο όριο της (σχεδόν το 25%). Φτωχοποιούνται όμως και όσοι δουλεύουν και

μάλιστα με δραματικό τρόπο στις νέες ηλικίες. Η Ελλάδα είναι δεύτερη στη σχετική κατάταξη μετά τη Ρουμανία. Η αύξηση της απασχόλησης είναι όλο και πιο «κούφια», καθώς το ειδικό βάρος της ελαστικής εργασίας και της μερικής απασχόλησης είναι πολύ μεγάλο. Στην Ελλάδα το 2018 κάτω από 20 ώρες εργαζόνταν πάνω από 350.000, 1 στους 5 εργαζόμενους, γιατί η ευέλικτη εργασία αβγατίζει πιο αποτελεσματικά τα κέρδη των εργοδοτών. Κι όμως, στην πραγματικότητα και λαμβάνοντας υπόψη πως η παραγωγικότητα της εργασίας έχει αυξηθεί πολύ, αποκαλύπτονται οι δυνατότητες της εποχής μας να δουλεύουμε όλοι λιγότερες ώρες, με αυξημένους μισθούς. Ο αγώνας για μείωση των ωρών εργασίας, με στόχο το δωρο-30ωρο, έρχεται στο προσκήνιο, δίνοντας το σύγχρονο νόημα στην πάλη για το δωρο που ενέπνευσε το εξεγερτικό Σικάγο και που σήμερα έχει αλωθεί πλήρως από το κεφάλαιο και τις κυβερνήσεις της ΕΕ.

Ωστόσο, για να ανατραπεί ο αντεργατικός μεσαίωνας που έχει επιβάλει το αστικό μπλοκ εξουσίας, για τις Εργατικές Πρωτομαγίες της εποχής μας, απαιτείται ένα άλλο εργατικό κίνημα, ανασυγκροτημένο σε περιεχόμενο και μορφές συνδικαλιστικής οργάνωσης. Ο αστικοποιημένος συνδικαλισμός της ΓΣΕΕ ΑΕ και των υποταγμένων σε αφεντικά και κυβερνήσεις μεγάλων ομοσπονδιών και συνδικάτων, έχει κακοφορμήσει. Δεν εκπροσωπούν κανέναν εργάτη, κανένα ταξικό σωματείο, οι αθλιότητες των μπράβων, των νόθων αντιπροσώπων, οι «μάχες της καρέκλας» σε Καλαμάτα και Ρόδο. Ούτε οι προσφυγές σε αστικά δικαστήρια που -προσωρινά- διόρισαν την ίδια (!) ακριβώς διοίκηση με αυτή του προηγούμενου συνεδρίου, φέρνοντας και πάλι τους Παναγόπουλο-Βασιλόπουλο-Καραγεωργόπουλο στην «ηγεσία» της YESEE. Το τραγικό είναι ότι το ΠΑΜΕ, μετά από όλα όσα προηγήθηκαν, αντί να καταγγείλει ως εκφυλιστικές τις κρατικές και δικαστικές παρεμβάσεις στα συνδικάτα, πανηγύρισε γιατί «απέτυχε η προσπάθεια της πλειοψηφίας της ηγεσίας της ΓΣΕΕ να αποκλείσει τη ΔΑΣ»! Οι εργαζόμενοι και τα σωματεία τους δεν πρέπει να συναινέσουν σε τέτοιες πρακτικές και να αναγνωρίσουν καμία εγκάθετη διοίκηση. Απάντηση στην κρίση δεν μπορεί να δώσει η αστική δικαιοσύνη αλλά «μόνο η ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος και η δημιουργία ενός κέντρου αγώνα, που να οργανώνει πραγματικούς αγώνες, απεργίες και μάχες», όπως τονίζει η πρωτοβουλία πρωτοβάθμιων σωματείων για το συντονισμό.

Όμως χρειάζεται και η «πυξίδα», ο στρατηγικός προσανατολισμός του εργατικού κινήματος, ο αξιακός του κώδικας, το νέο απελευθερωτικό όραμα. Γιατί για την αντικαπιταλιστική και κομμουνιστική Αριστερά, η ταξική Πρωτομαγιά έχει στο «DNA» της τον διαρκή αγώνα για την εργατική χειραφέτηση και την αντικαπιταλιστική ανατροπή, για να πάρουν οι εργάτες στα χέρια τους τον πλούτο που παράγουν, για να ανατραπεί η εξουσία του κεφαλαίου. Με εργατικό διεθνισμό ως απάντηση στην επικίνδυνη αναζωπύρωση των εθνικισμών και των πολεμοκάπηλων τυχοδιωκτισμών στο Αιγαίο και τα Βαλκάνια, με σύγκρουση και έξοδο από την ΕΕ από τη σκοπιά των εργατικών αναγκών, για μια ζωή χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Ανεξάρτητες ταξικές συγκεντρώσεις

Αθήνα

Πρωτοβουλία πρωτοβάθμιων σωματείων, σωματεία, κινήσεις και σχήματα: Μουσείο, 10.30 πμ

Θεσσαλονίκη

Πρωτοβάθμια σωματεία και εργατικά σχήματα: Καμάρα 10.30 πμ

Πρέβεζα

Συνέλευση συντονισμού εργαζομένων-ανέργων: Κτίριο ΟΤΕ, 10 πμ

Μυτιλήνη

Συνέλευση εργαζομένων, ανέργων, συνδικαλιστών: Κεντρικά Λύκεια 10.30 πμ

Πηγή: prin.gr